

1918-11-23

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Jens Thiis

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
København

Arkivplacering:
Mappe 92 nr. 12a-b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Rosenwænget 23-11-1918

+ Kære Thais! Jeg pins af den forestilling,
at jeg dømte forkert oppe i Bergen.
Nu på afstand synes det mig klart, at
Lafthus arbejde, trods de indvendinger
vi gjorde og måtte gøre, så ubetinget var
det huleste og modneste og eneste virkelig
dekorative. De lille hvide ornament på
blå grund: hvalerne, vilde stå mystisk
til de hvide vægge med lette allegoriske
framstillinger uden stærke farver, og at
den figurloze framstilling hurtig og her så
noget konventionel ud, gjorde ikke så
meget. Fiskerjenten som svinger nettet er
da frisk nok, og jeg forstår ikke, at hendes
stilling ^{du kalder} er ukvindelig. Jeg synes, at i Bergen,
hvor man alligevel lige udenfor vinduerne
har det rigtige myldrende liv, er det bedre
at have det omsat i allegoriske framstillinger
inden døre på væggen i et af byens midtpunkter,
end gentaget som et slags spejlbillede.
Jeg føler nu, at ds. dekoration, trods sine
duse grålige farver vilde virke som en sol
stråle

+ Jorden har omvælt verdensforholdene, som vist var.

i grævningsbogen, og de udflydende Kontures
har jeg forsonet mig med. Revald vil
vist komme til at virke tungt, trods
de farver han anvender, som det samme
grævnings ude og inde. Selv om han mulig
kan skaffe mere storhed i det småt =
skårne hjørre med pakhus og andet
roderi, vil det vist knibe med virkelig
dekorativ holdning (eller rettere vist jo
ikke om han klarer hjørret) og hvorledes
klarer han ^{de} Loftet? "Blens" komposition
syns jeg mere og mere er ret ynkkelig i dekorativ
henseende. Jeg ved godt, at det er først efter
hånden disse spørgsmål har klarer sig
for mig, da jeg var i Bergen, var mit øje
vist noget huldet af den moderne norske
kunst, endokönt jeg vist mere end ellers
falte hvor fremt den står mig. Den ejer
dog stor kraft og friskhed. Du fremhævede
sæ stærkt, at vi burde se at blive enige,
for ellers vilde Børskommitten selv
velge, og sæ tage et af de uimulige udkast.
Det lod jeg mig påvirke af, men det er jo

1875. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

i virkelig heden ikke givet; de havde måske
taget Lofthus. I hvert fald, når 3/4 af domme
+ enige, så står dommen jo fast, så jeg bade
sikkert have holdt på et mere snevert
personligt standpunkt. Nu var der det
uheldige, at Frk Bader ikke var tilstede,
det ~~stærke~~ klarede i ^{ikke standpunkterne}
men det havde rimeligvis dog, ^{og hun havde været med.} ikke ændret
min holdning. Jeg skrev under, fordi jeg
dengang fandt det var det rigtigste, nu synes
jeg det var galt af mig. Men i hvert fald
må du i ~~ikke~~ ^{ikke} regne med mig til videre.
Sådan som jeg nu ser på sagen, og jeg synes,
at netop afstanden har været mit blik,
så burde Lofthus haft arbejdet, og en
tilleggspræmie (4000 Kr) for sin store indsats.
Jeg var ene, og hvad jeg så havde gjort, resultatet
var blevet det samme, ~~for~~ ^{for} mig to, I
nordmand var så afgjorte, og jeg var usikker.
Men ovenfor Karl Madsens og Lofthus føler
jeg mig brødbetruget, skönt jeg gjorde mig et
umulig umage, for at gøre det rette. V. C.
Du gør mig den tjeneste at overvise dette

breve, og eventuelt sende det på omgang mellem
vore meddommere med forbehold om jf
også have lov at vise Karl Madsen og hans
kladden til det, eller ^{stamt dit svar?} alt fald i samme
tale nære hvorledes stemmer, stod,
at alle nordmændene var enige?

Du kan vise, jf læses efter svar.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 92 Nr. 12A

Rosenvænget 23 - 11 - 1918

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 92 Nr. 12B

Kære Thir's! Jeg pins af den forestilling,
at jeg dømte forkert om i Bergen.

Nu på afstand synes det mig klart, at
Lofthus arbejdede, trods de indvendinger
vi gjorde og måtte gøre, så ubetinget var
det heleste og modneste og eneste virkelig
dekorative. De lille hvide ornamenter på
blå grund i hvalvene, vilde stå tydeligt
til de hvide vægge med lilla allegoriske
framstillinger uden stærke farver, og at
den figurlige framstilling hist og her så
noget konventionel ud, gjorde. Ikke så
meget. Det vilde hans smukke parselføring
have bødte på. F. skøjnter som svinger
nettut er da frisk nok, og jeg forstår. Ikke, at
Du kalder hendes stilling ukvindelig.

Jeg synes, at i Bergen, hvor man alle-
tider lige udenfor vinduerne har det
rigtige myldrende liv, er det bedre at have
det ombat i allegoriske framstillinger inden
døre på væggene i et af byens midtpunkter,
end gentaget som et stas spejlbillede.

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Jeg føler mig, at Loftthuss dekoration, trods sine disse grålige farver vilde virke som en solstråle i grænsens rum, og de udflydende konturer har jeg forsonet mig med. Revold vil vist komme til at virke tungt, trods de smukke farver han anvender, som det samme grænsj, ude og inde. Selv om han kan skaffe mere storhed i det smækkede hjørne med pakbude og andet roderi, hvorledes bliver han så loftet?

«Bleus» komposition synes jeg mere og mere er et ynkelyg dekorativt henbende.

Jeg ved godt, at det er først efter i hånden disse spørgsmål har været søx for mig, da jeg var i Bergen, var mit øje vist noget berørt af den moderne norske kunsth, endskønt jeg vist mere end ellers følte hvor fjænt den står mig, med sine sine stillestående numme, stillinger. Den ejer dog stor kraft, friskhed og farve. De fremhævede

var stærket, at vi burde se at blive enige, for ellers vilde Børstekomiteen selv vælge, og så tage et af de umulige udkast. Det lod jeg mig påvite af, men det er jo i virkeligheden ikke givet, de havde måske taget Loftthuss. I hvert fald, når 3/4 af dommerne er enige, så står dommen jo fast, så jeg burde stå klart have holdt på et sådant personligt standpunkt. Nu var det uheldig af Erik Baaker ikke var tilstede, det klarede ikke standpunktene, men det havde dog rimeligvis ikke ændret min holdning, om han havde været med.

Jeg stann under, fordi jeg dengang fandt det var det rigtige, nu synes jeg, det var galt af mig.

Sådan som jeg nu ser på sagen, og jeg synes, at netop afstanden har været mit blik, så burde Loftthuss haft ar-ligjet, og «Bleus» tillegspræmien (100%) for sin store detaille.

Jeg var ene, og hvad jeg så havde

gjort, resultatet var blevet det samme,
må jeg tro, og nordmand var så afjorte,
og jeg var usikker. Men overfor Karl
Madsens og Loftkus føler jeg mig
brødbetyget, skönt jeg gjorde mig al
mulig umage, for at gøre det rette.

Vil Du gøre mig den tjeneste at
overveje dette brev, og eventuelt sende
det på omgang mellem vore med=
dommere med forespørgsel, om jeg må
have lov at vise Karl Madsens og
hans bladden til det, samt Dit svar,
eller i altfald i samtale nærne
hvordis stemmerne stod, at alle
nordmændene var enige?

Du kan vide, jeg længes efter svar.
Med de venlyste hilsener til Dig og Dit,

Din hengivne

Joseph Thorsgaard